

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Αριθμός Απόφασης 266/2022

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 17/01.06.2022, της τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση δικηγόρου για την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ'αριθμ. Α75/2022 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών.

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 01-06-2022, ημέρα Τετάρτη και ώρα 12:00', συνήλθε σε Τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό πρωτ. 11274/17/27.05.2022 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στα μέλη της, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 67 και 75 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87), όπως ισχύει.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ	ΑΠΟΝΤΕΣ
1. Λυμπέρης Γιάννης- Δήμαρχος/Πρόεδρος	1. Ζαχαρόπουλος Βασίλειος - μέλος
2. Χριστοφόρου Ευάγγελος-Αντιδήμαρχος	2. Αμπού Χάντμπα Μισέλ-μέλος
3. Αστερής Ευγένιος-μέλος	
4. Παναγιωτάρας Παναγιωτης-μέλος	
5. Παπαδόπουλος Βασίλειος-Αντιδ/ Αντιπρ.	
6. Αναγνωστόπουλος Κων/νος- μέλος	
7.Χριστοδουλόπουλος Χρήστος-μέλος	

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο εννέα (9) μελών δήλωσαν παρόντα επτά (7) μέλη, ο Πρόεδρος κ. Λυμπέρης Γιάννης, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

Στη συνεδρίαση κλήθηκε και ο κ. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος, κατόπιν κατάθεσης από 5.4.2022, στο Γραφείο υποστήριξης αιρετών οργάνων του Δήμου, τις υπ'αριθμ.1777Β/24.3.2022 έκθεσης επίδοσης αίτησης Αναστολής εκτέλεσης, της αριθμ.πρωτ.:ΕΜΠ.12/21.2.2022 απόφασης του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας & Ιονίου.

Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο κ. Βούλγαρη Χρήστο. . . .

5^ο Θέμα ημερήσιας διάταξης

Ο Δήμαρχος – Πρόεδρος αναφερόμενος στο 5^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης, έθεσε υπόψη των μελών της Οικονομικής Επιτροπής την από 25-05-2022 εισήγηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου με θέμα: «Άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ'αριθμ. Α75/2022 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών» σύμφωνα με την οποία:

« Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Κοινοποιήθηκε στον Δήμο Ήλιδας η υπ'αριθμ. Α75/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, η οποία εκδόθηκε επί της από ΕΠ21/14-2-2020 ανακοπής του Δήμου Ήλιδας κατά της Κοινοπραξίας με την επωνυμία «ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ – ΠΛΩΤΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ», που εδρεύει στην Τ.Κ. Σωστίου του Δήμου Ήλιδας, νομίμως εκπροσωπούμενης, ως και κατά της υπ'αριθμ. ΔΔΠ 22/2020 διαταγής

πληρωμής του Μονομελούς Διοικητικού Εφετείου Πατρών, δια της οποίας ο Δήμος Ήλιδας διατάχθηκε να καταβάλει στην άνω κοινοπραξία, βάσει του 1ου λογαριασμού που αφορά το έργο «Αντιμετώπιση της λειψυδρίας σε τοπικές κοινότητες του Δήμου Ήλιδας», το ποσό των 46.878,71 ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας κατά το άρθρο πρώτο του ν. 4152/2013, παρ. Ζ, υποπαρ. Ζ5 παρ. 1, Ζ3 αριθμ. 6 και 7 και Ζ. 15 από 25-8-2019 μέχρι την πλήρη εξόφληση του, ως και το ποσό των 608 ευρώ για δικαστικά έξοδα εκδόσεως της παρούσας.

Το Διοικητικό Εφετείο Πατρών με την ανωτέρω με αριθμό Α75/2022 απόφαση του απέρριψε την ανακοπή του Δήμου και επέβαλε σε βάρος του την δικαστική δαπάνη της καθής η ανακοπή εκ 576 ευρώ, με το εξής αιτιολογικό:

«...ο θετικός προληπτικός έλεγχος της δαπάνης των ΟΤΑ, ως προϋπόθεση για την έκδοση διαταγής πληρωμής, μετά την κατάργηση της διενέργειας του από το Ελεγκτικό Συνέδριο, είναι αυτός που ήδη διενεργείται από την αρμόδια για την εκκαθάριση της δαπάνης Οικονομική Υπηρεσία του εκάστοτε Δήμου και περιλαμβάνει τον έλεγχο της νομιμότητας και κανονικότητας αυτής, δηλαδή την διαπίστωση ότι η δαπάνη προβλέπεται από διάταξη νόμου ότι η σχετική πίστωση είναι εγγεγραμμένη στον προϋπολογισμό, ότι έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία λογιστικού των ΟΤΑ, καθώς και ότι τα δικαιολογητικά είναι πλήρη και η αντίστοιχη αξίωση δεν έχει παραγραφεί. Ο έλεγχος όμως αυτό δεν μπορεί να επεκταθεί στην νομιμότητα των ατομικών διοικητικών πράξεων, με τις οποίες αποφασίστηκε η σύναψη της σύμβασης και η οποία αποτελεί το έρεισμα της δαπάνης, δεδομένου ότι, όπως έχει παγίως κριθεί (Βλ. ΣτΕ 1364/2016, 4116/2015, 4623/2014, 2809/2011, 1428/2009 κα), οι διοικητικές αυτές πράξεις, ακόμη και αν δεν είναι νόμιμες, έχουν το τεκμήριο νομιμότητας και παράγουν όλες τις έννομες συνέπειες τους, εφόσον δεν ανακλήθηκαν από τη διοίκηση ή δεν ακυρώθηκαν με δικαστική απόφαση. Ενόψει τούτων, ο ισχυρισμός της υπό κρίση ανακοπής ότι ο προληπτικός έλεγχος τη ένδικης δαπάνης έχει αποβεί αρνητικός, διότι η Οικονομική υπηρεσία του ανακόπτοντος Δήμου, κατά την εκκαθάριση της δαπάνης, αμφισβήτησε την νομιμότητα της υπ'αριθμ. 71/1-4-2019 απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής του ιδίου Δήμου περί ανάθεσης της εκτέλεσης του έργου, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Και τούτο, ανεξαρτήτως του ότι οι περιστάσεις που επικαλείται η αναθέτουσα αρχή (ανακόπτον Δήμος) για την αιτιολόγηση του κατεπείγοντος, στο οποίο στηρίχθηκε η ένδικη δημοπράτηση, απέρρεε από την δική της ευθύνη (ο Δήμος Ήλιδας δεν ενήργησε έγκαιρα για την δημοπράτηση και υλοποίηση του έργου. Για τους ίδιους λόγους πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και ο ισχυρισμός ότι, λόγω τω ανωτέρω αντιρρήσεων της Οικονομικής Υπηρεσίας, η ένδικη αξίωση είναι αμφισβητούμενη, δεδομένου ότι αυτή αναγνωρίσθηκε ρητώς από τις αρμόδιες προς τούτο υπηρεσίες του Δήμου Ήλιδας με την έγκριση και θεώρηση του 1ου λογαριασμού του έργου, που αποτελεί την πιστοποίηση για πληρωμή εκτελεσθεισών εργασιών...».

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΣΙΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του ΚΔΔ παρ. 2 εδ. α' η εκδίκαση των διαφορών από διοικητικές συμβάσεις ανήκει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο εφετείο και ως εκ τούτου η υπ'αριθμ. Α75/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πατρών δεν προσβάλλεται με έφεση και συνεπώς η υπ'αριθμ. ΔΔΠ22/2020 διαταγή πληρωμής έχει καταστεί τελεσίδικη και είναι άμεσα εκτελεστή.

Με την διάταξη του άρθρου 92 του ιδίου Κώδικα ορίζεται ότι σε έφεση υπόκεινται οι αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό.

Επειδή σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ/τος 18/1989 (Φ.Ε.Κ. Α' 8), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Φ.Ε.Κ. Α' 213) και στην συνέχεια η παρ. 3 συμπληρώθηκε με το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 4446/2016 (Φ.Ε.Κ. Α' 240), προβλέπονται τα εξής: " 3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Το απαράδεκτο του προηγούμενου εδαφίου καλύπτεται, εάν μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης περιέλθει εγγράφως σε γνώση του δικαστηρίου με πρωτοβουλία του διαδίκου, ακόμη και αν δεν γίνεται επίκλησή της στο εισαγωγικό δικόγραφο, απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, που είναι αντίθετη προς την προσβαλλόμενη απόφαση. 4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ,... Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ...".

Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, προκειμένου να κριθεί παραδεκτή αίτηση αναιρέσεως, ασκηθείσα υπό το καθεστώς του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, επί συμβατικής διαφοράς με

χρηματικό αντικείμενο πρέπει σωρευτικώς, αφ' ενός μεν το ποσό να υπερβαίνει τα 200.000 ευρώ, αφ' ετέρου δε με το εισαγωγικό δικόγραφο να προβάλλονται ισχυρισμοί με το περιεχόμενο της προαναφερθείσης διατάξεως. Ειδικότερα, η αίτηση αναιρέσεως ασκείται πλέον παραδεκτώς μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με ειδικούς, αυτοτελείς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς είτε ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, δηλαδή επί ζητήματος ερμηνείας διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής του ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου, κρίσιμου δια την επίλυση της ενώπιον του Δικαστηρίου αγομένης διαφοράς, είτε ότι οι κρίσεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, η επίλυση του οποίου ήταν αναγκαία δια τη διάγνωση της οικείας υποθέσεως, έρχονται σε αντίθεση προς παγιωμένη ή, πάντως, μη ανατραπείσα νομολογία επί του αυτού και όχι απλώς παρομοίου νομικού ζητήματος και υπό τους αυτούς όρους αναγκαιότητας δια την επίλυση των αντιστοίχων διαφορών του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου, ή, ελλείψει τέτοιας νομολογίας, προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Εφ' όσον δε με τους λόγους αναιρέσεως πλήττονται περισσότερες σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ή τίθενται πλείονα νομικά ζητήματα, ο αναιρεσείων βαρύνεται, επί ποινή ολικού ή μερικού απαραδέκτου του ενδίκου μέσου, να προβάλει ειδικούς, αυτοτελείς και συγκεκριμένους, υπό την ανωτέρω έννοια, ισχυρισμούς για την θεμελίωση του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως για καθένα από τους προβαλλομένους λόγους αναιρέσεως. Στην περίπτωση, εξ άλλου, που ο αναιρεσείων επικαλείται αντίθεση της αναιρεσιβαλλομένης προς υφισταμένη κατά τ' ανωτέρω νομολογία, οι δικαστικές αποφάσεις, των οποίων γίνεται επίκληση ως προς το ζήτημα της αντιθέσεως, πρέπει να προσκομίζονται από τον αναιρεσείοντα κατά την κατάθεση της αιτήσεως, εκτός αν πρόκειται για αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου, οπότε, κατ' εξαίρεση, αρκεί να προσδιορίζονται ειδικώς στο εισαγωγικό δικόγραφο κατά τρόπο που να επιτρέπει την εξατομίκευσή τους και την, κατά τα προεκτεθέντα, σύνδεσή τους με το παραδεκτό της αιτήσεως, χωρίς να αρκεί προς τούτο μόνη η επίκληση αποφάσεων, η οποία γίνεται στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας για τη βασιμότητα των προβαλλομένων λόγων αναιρέσεως. Τέλος, δεν συνιστούν παραδεκτή, κατά τ' ανωτέρω, επίκληση νομικού ζητήματος ισχυρισμοί (περί ελλείψεως νομολογίας ή αντιθέσεως σε νομολογία) οι οποίοι, περιοριζόμενοι σε ζητήματα αιτιολογίας συνδεόμενα με το πραγματικό της κρινομένης υποθέσεως, δεν αναφέρονται στην ερμηνεία διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής, η οποία (ερμηνεία), ανεξαρτήτως εάν διατυπώνεται στην μείζονα ή στην ελάσσονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ή των λοιπών αποφάσεων προς τις οποίες προβάλλεται ότι υφίσταται αντίθεση, είναι δεκτική γενικότερης εφαρμογής (ΣτΕ 1375/2019, 2403/2016 κ.ά.). Τέλος, έχει παγίως κριθεί ότι οι διατάξεις του ν. 3900/2010, με τις οποίες θεσπίζονται οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της αναιρέσεως δεν αντίκεινται στο Σύνταγμα ή την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Σ.τ.Ε. 1375/2018, 711/2018, 2905/2017, 1703/2017, 1487/2016, 4016/2015 κ.ά. βλ. σχετικώς και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου της 2ας Ιουνίου 2016, αριθμ. προσφυγής 18880/2015, Παπαϊωάννου κατά Ελλάδας και της 25ης Οκτωβρίου 2018, αριθμ. προσφυγής 3714/2016, Αιγαίον Όϊλ κατά Ελλάδος).

Στην επίδικη περίπτωση, το Δικαστήριο έκρινε ότι κατά πάγια νομολογία, ο θετικός προληπτικός έλεγχος της δαπάνης των ΟΤΑ, ως προϋπόθεση για την έκδοση διαταγής πληρωμής, μετά την κατάργηση της διενέργειας του από το Ελεγκτικό Συνέδριο, είναι αυτός που ήδη διενεργείται από την αρμόδια για την εκκαθάριση της δαπάνης Οικονομική Υπηρεσία του εκάστοτε Δήμου και περιλαμβάνει τον έλεγχο της νομιμότητας και κανονικότητας αυτής, δηλαδή την διαπίστωση ότι η δαπάνη προβλέπεται από διάταξη νόμου ότι η σχετική πίστωση είναι εγγεγραμμένη στον προϋπολογισμό, ότι έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία λογιστικού των ΟΤΑ, καθώς και ότι τα δικαιολογητικά είναι πλήρη και η αντίστοιχη αξίωση δεν έχει παραγραφεί. Ο έλεγχος όμως αυτό δεν μπορεί να επεκταθεί στην νομιμότητα των ατομικών διοικητικών πράξεων, με τις οποίες αποφασίστηκε η σύναψη της σύμβασης και η οποία αποτελεί το έρεισμα της δαπάνης, δεδομένου ότι, όπως έχει παγίως κριθεί (Βλ. ΣτΕ 1364/2016, 4116/2015, 4623/2014, 2809/2011, 1428/2009 κα), οι διοικητικές αυτές πράξεις, ακόμη και αν δεν είναι νόμιμες, έχουν το τεκμήριο νομιμότητας και παράγουν όλες τις έννομες συνέπειες τους, εφόσον δεν ανακλήθηκαν από τη διοίκηση ή δεν ακυρώθηκαν με δικαστική απόφαση.

Κατάκολουθιαν των ανωτέρω, δεν συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, όπως συμπληρώθηκε η παρ. 3 αυτού με το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 4446/2016 (Φ.Ε.Κ. Α' 240), καθόσον αφενός μεν το ποσό της διαφοράς δεν υπερβαίνει το ελάχιστο όριο των 200.000 ευρώ, αφετέρου δε δεν υπάρχει αντίθετη νομολογία του ΣΤΕ επί του συγκεκριμένου νομικού ζητήματος. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι νοητή η προβολή του λόγου αναιρέσεως εκ μόνου του λόγου της διαφωνίας του αναιρεσείοντος προς την διαμορφωθείσα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία επιλύει κατά τρόπο αντίθετο προς τα συμφέροντα και τα αιτήματα του συγκεκριμένου νομικού ζητήματος και την οποία ακολούθησε η προσβαλλομένη απόφαση.

Επιπλέον για τα ΝΠΔΔ και εν προκειμένω για τους ΟΤΑ, η μη άσκηση ενδίκων μέσων δικαιολογείται όταν αυτό επιβάλλεται από διάταξη νόμου ή υπαγορεύεται από το αντικείμενο της δικαστικής απόφασης (ανέκκλητες αποφάσεις, τελεσίδικες αποφάσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 53 του ΠΔ 18/1989, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, συνεκτιμώντας πάντοτε τους λόγους δημοσίου συμφέροντος που συνηγορούν σε αυτό.

Επειδή σύμφωνα με τις αρμοδιότητες της Οικονομικής Επιτροπής άρθρο 72 παρ. 1 του Ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4623/19 και αντικαταστάθηκε εκ νέου με την παρ. 1 του άρθρου 40 του ν. 4735/2020, η Οικονομική Επιτροπή αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης.

Ενόψει όλων των παραπάνω, γνωμοδοτώ την μη άσκηση ενδίκου μέσου κατά της υπ' αριθμ. Α75/2022 τελεσίδικης απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, καθόσον δεν πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει, αντιθέτως θα απορριφθεί και θα οδηγήσει σε περαιτέρω οικονομική επιβάρυνση του Δήμου με την επιδίκαση περαιτέρω τόκων και εξόδων, αλλά και σε άσκοπή επιβάρυνση των Διοικητικών Δικαστηρίων με την συζήτηση της υπόθεσης, της οποίας η έκβαση προδήλως θα αποβεί εις βάρος του Δήμου 'Ηλιδας».

Κατόπιν τούτου, ο Δήμαρχος – Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Οικονομική Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 40 του Ν. 4735/20 και την εισήγηση της Νομικής Συμβούλου, την υπ' αριθμ. Α75/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πατρών,

Αποφασίζει Ομόφωνα

1. Κάνει δεκτή την από 25-5-2022 γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου κας Ειρήνης Θεοδωροπούλου.
2. Τη μη άσκηση ενδίκου μέσου κατά της υπ' αριθμ. Α75/2022 τελεσίδικης απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών.

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 266/2022

Κατόπιν συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως παρακάτω:

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ**

ΛΥΜΠΕΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ